

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 2249

Warszawa, 15 czerwca 2009 r.

Panie i Panowie Posłowie
na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przekazuję wniesiony, na podstawie art. 118 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, a także na podstawie art. 32 ust. 1 regulaminu Sejmu, **obywatelski projekt ustawy**

- o zmianie ustawy - Kodeks karny.

Projekt ustawy został wniesiony zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

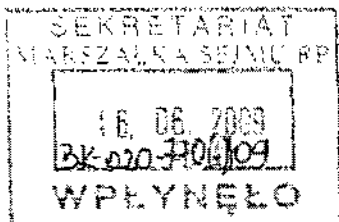
Do reprezentowania Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli – został wskazany Pan Ludwik Skurzak – zastępca pełnomocnika Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej, a osobą uprawnioną do jego zastępstwa w pracach nad projektem ustawy wskazany został Pan Jacek Kotula – pełnomocnik Komitetu.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Bronisław Komorowski

Tyczyn, 15 czerwca 2009 roku

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
o Zmianie Ustawy - Kodeks Karny
36-020 Tyczyn, ul. Kościuszki 8

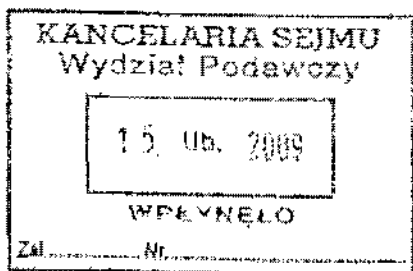
Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
=====

Na podstawie art. 10 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli /Dz. U. Nr 62 z 1999 roku, poz. 688/ składamy projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz załączony wykaz podpisów obywateli popierających projekt ustawy, zebrany w 10 paczkach - 160 895 podpisów.

Ludwik Skurzak
Zastępca Przewodniczącego Komitetu

Załącznik.

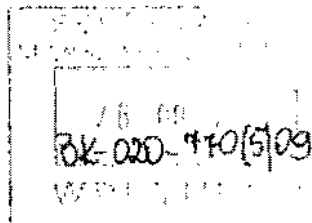
1/ Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

Contra In Vitro

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej o Zmianie Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.
- Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.)

36-020 Tyczyn, ul. Kościuszki 8   www.contrainvitro.pl   poczta@contrainvitro.pl

Tyczyn, 26 sierpnia 2009 roku

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

=====

Upzejmie informuje, iż Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „Contra In Vitro” podczas prac sejmowych na temat in vitro reprezentowany będzie przez mec. Ludwika Skurzaka - jako przewodniczącego, zaś jego zastępcą będzie Jacek Kotula.

Z poważaniem,

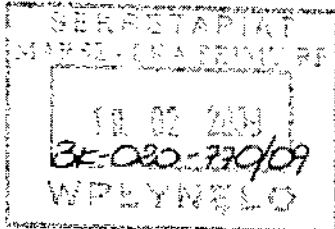
Jacek Kotula

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'J. Kotula'.

Pełnomocnik Komitetu

Tyczyn, 9 lutego 2009 roku

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
o Zmianie Ustawy - Kodeks Karny
36-020 Tyczyn, ul. Kościuszki 8

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
=====

Zawiadomienie o utworzeniu Komitetu

Na podstawie art. 6 ust. 1 z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli [Dz. U. nr 62 z 1999 roku, poz. 688] zawiadamiam o utworzeniu Komitet Inicjatywy Ustawodawczej o Zmianie Ustawy - Kodeks Karny, 36-020 Tyczyn, ul. Kościuszki 8.

Pełnomocnikiem komitetu będzie Jacek Kotula,

, zaś jego zastępcą Ludwik Skurzak,

Jacek Kotula

Zaś.

1. Projekt ustawy.
2. Wykaz 1 420 podpisów obywateli popierających projekt.
3. Oświadczenie o utworzeniu komitetu i wyborze przewodniczącego oraz jego zastępcy.
4. Potwierdzenie skierowania projektu ustawy celem konsultacji do następujących podmiotów:
  - Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych,
  - Krajowa Rada Transplantacyjna,
  - Naczelna Izba Lekarska,
  - Prokurator Generalny.

**Ustawa
z dnia...
o zmianie ustawy - Kodeks karny**

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) dodaje się art. 160a w brzmieniu:

"art. 160a § 1. Kto doprowadza do zapłodnienia ludzkiej komórki jajowej poza organizmem matki (zapłodnienie in vitro) podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2 Kto dokonuje eksperymentów na embrionach powstałych w sposób opisany w §1, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 5 albo karze 25 lat pozbawienia wolności.

§ 3 Kto uprawia handel embrionami powstałymi w sposób opisany w §1, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3".

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1/ Potrzeba i cel wydania ustawy.

Potrzeba wydania ustawy wynika z obecnego stanu rzeczy w którym brak zakazu tworzenia ludzkich zarodków poza organizmem matki jest źródłem wielu bulwersujących nadużyć moralnych. Celem wydania ustawy jest uregulowanie tej materii przez całkowity zakaz popełniania czynów, które godzą w godność ludzką i naruszają prawa człowieka.

2/ Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana.

Rzeczywisty stan w dziedzinie która ma być unormowana to całkowity brak regulacji co jest źródłem wielu bulwersujących nadużyć moralnych

3/ Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Obecny stan prawny to całkowity brak regulacji, co jest źródłem wielu bulwersujących nadużyć moralnych. Projektowany stan prawny to całkowity zakaz popełniania czynów, które godzą w godność ludzką i naruszają prawa człowieka.

4/ Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

a/ Skutki społeczne Każdy człowiek ma prawo do tego, by do jego poczęcia doszło w organizmie matki.

Narusza prawa człowieka wszystko, co obraża jego godność. Znajdowanie się organizmu ludzkiego w fazie embrionalnej poza ciałem matki stanowi dla niego zawsze bezpośrednie zagrożenie życia. Tak jest wówczas, gdy do powstania danego embrionu nie doszło jedynie z myślą o bezpośrednim umieszczeniu w organizmie matki i poddawany on jest zamrożeniu [problem tzw. „zarodków dodatkowych”]. Ale również wtedy, gdy niedojście do umieszczenia zarodka w organizmie matki wynika ze zmiany jej decyzji co do macierzyństwa, czy we wszelkich tych wypadkach w których nie może do tego dojść mimo jej woli - z jakichś powodów obiektywnych.

Każdorazowo godność takich zarodków jest naruszona w sposób fundamentalny przez to, że znajdują się w warunkach stanowiących bezpośrednie zagrożenie dla życia. Zachodzi więc tu pełna analogia z wszelkimi innymi naruszeniami prawa do życia.

Jak z tego wynika, to przyrodzona godność ludzka domaga się całkowitego zakazu procedur zapłodnienia in vitro. Oczekiwane skutki społeczne to wzrost świadomości konieczności przestrzegania podstawowych praw człowieka.

Konsekwencją tak określonych uwarunkowań moralno – prawnych jest propozycja umieszczenia nowego przepisu po art. 160 kk w rozdziale XIX [narażanie na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia]. Ze względu na rodzaj chronionego dobra i podobieństwo sytuacji zagrożenia, zaproponowana sankcja jest identyczna z tą, którą zawiera tenże art. 160 kk.

§ 2 i § 3 proponowanych przepisów penalizują podejmowanie w stosunku do embrionów ludzkich in vitro czynów jeszcze bardziej nagannych moralnie. Sankcje w tych wypadkach zostały określone przez podobieństwo do czynów najbardziej podobnych, których zakazy znajdują się w kodeksie karnym. Chodzi odpowiednio o art. 123 § 2 kk i 253 § 1 kk.

b/ Skutki finansowe.

Projekt nie pociąga za sobą bezpośrednich skutków finansowych.

c/ Skutki prawne.

Skutkiem prawnym jest dokonanie regulacji w obszarze który bezwzględnie się tego domaga -przez zakaz popełniania czynów, które godzą w godność ludzką i naruszają prawa człowieka. Skutki prawne są sposobem w tym zakresie koherentne ze skutkami społecznymi opisanymi w pkt. a/.

5/ Źródła finansowania. Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego,

6/ Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

7/ Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

8/ Przeprowadzane konsultacje.

W ramach konsultacji projekt wraz z uzasadnieniem został przekazany następującym podmiotom:

Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych,

Krajowa Rada Transplantacyjna,

-Naczelna Izba Lekarska,

-Prokurator Generalny.

Projekt nie był przedstawiany w wariantach.

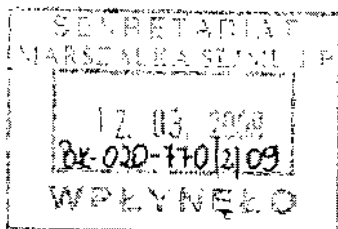
Contra In Vitro

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej o Zmianie Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.
- Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.)

36-020 Tyczyn, ul. Kościuszki 8

www.contrainvitro.pl

poczta@contrainvitro.pl

Tyczyn, 11 marca 2009 roku

Pan

Bronisław Komorowski

Marzalek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

= = = = =

Wplynelo do:
Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych
Dnia 12.03.2009
N. BK-020-170/2/09

W odpowiedzi na wezwanie zawarte w piśmie z dnia 23 lutego 2009 roku, sygn. BPSP-020-4(5)/09 uprzejmie informuję, co następuje:

Komitet ubiegal się już uprzednio o zarejestrowanie w post. do sygn. BPSP-020-9(8)/08. Obecnie zaprezentowana interpretacja prawna przez Pana Marszałka jest powtórzeniem tej z poprzedniego postępowania - która stała się zresztą podstawą dla odmowy rejestracji.

Podkreślamy na wstępie, że dokonana wykładnię tych przepisów uważamy za nieprawidłową, gdyż prowadząca do wniosku, że przepisy prawne będące jej podstawą są niezgodne z Konstytucją.

Ma to miejsce już z tego powodu, że skoro źródłami prawa powszechnie obowiązującego w Polsce /art. 87 Konstytucji/ są jedynie Konstytucja, ustawy, rozporządzenia i ratyfikowane umowy międzynarodowe, to nie można domagać się od obywateli spełniania wymogów wynikających z Regulaminu Sejmu - który to akt jest wszak uchwałą.

Nie baczac jednak na to, że szczególnie rażący przykład naruszenia art. 32 Konstytucji należałoby uznać legislację, która w drodze aktu wewnętrznego jakim jest Regulamin Sejm kreuje pewne obowiązki, po czym zwalnia z nich akurat posłów - do których Regulamin Sejmu jest przede wszystkim adresowany - zaś nakłada ten obowiązek na podmioty takie, jak komitet chcący składać obywatelski projekt ustawy.

Dokładnie do takiej sytuacji dochodzi, gdy na komitet chcący złożyć inicjatywę ustawodawczą w trybie ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli nakłada się obowiązek wynikający z art. 34 ust 3 Regulaminu

Sejmu, zaś z tego samego obowiązku zwalnia się akurat posłów - na podstawie tegoż samego przepisu. W praktyce projekty poselskie opatrywane są jednozdaniowym zapisem o tym, że nie były poddawane konsultacjom, bądź wręcz w ogóle przemilczają tą sprawę

Dla przykładu projekty ustaw nie posiadające w załączeniu wniosków z przeprowadzonych konsultacji społecznych, a skierowane do I czytania:

- 1/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (druk nr 100 wpłynął 07-12-2007)
- 2/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela (druk nr 129 wpłynął 21-11-2007)
- 3/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej (druk nr 208 wpłynął 24-01-2008)
- 4/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o referendum ogólnokrajowym (druk nr 328 wpłynął 18-03-2008)
- 5/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o strażach gminnych (druk nr 530 wpłynął 14-03-2008)
- 6/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego "Program Budowy Zbiornika Wodnego Świnna Poręba w latach 2006-2010" (druk nr 577 wpłynął 11-04-2008)
- 7/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym (druk nr 716 wpłynął 13-05-2008)
- 8/ Poselski projekt ustawy o usunięciu symboli komunizmu z życia publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej (druk nr 1212 wpłynął 17-12-2007)
- 9/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o adwokaturze i niektórych innych ustaw (druk nr 1279 wpłynął 06-10-2008)
- 10/ Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (druk nr 1542 wpłynął 05-12-2008).

W „konkurencyjnym” do naszego projekcie złożonym z inicjatywy KP Lewica ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (druk nr 1284) wprost wskazano, że projekt nie został poddany konsultacjom społecznym, a mimo to został skierowany do I czytania.

Niekonstytucyjność stosowania tych przepisów w przypadku komitetu powoływanego w trybie ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli /Dz. U. Nr 62 z 1999 roku, poz. 688/ wynika również z tego, że brak wyraźnych kryteriów na podstawie których można określić, które podmioty powinny być w danej sprawie konsultowane w trybie art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu. Nawet zaś po wytypowaniu tych organów, brak procedur określających, w jakim terminie i w jaki sposób byłyby one zobowiązane ustosunkować się do tego typu wniosków. Tak na przykład w sprawie, Marszałek Sejmu zakreślił krąg tych podmiotów. Zdaniem wnioskodawców odbyło się to całkowicie arbitralnie, gdyż równie dobrze można by na podstawie obowiązujących przepisów katalog ten rozszerzyć o kolejne podmioty, jak też pominąć niektóre z wymienionych.

Obecnie, możemy Panu Marszałkowi przedłożyć empiryczne dowody na to, że przyjęta interpretacja całkowicie sprzeczna ze zdrowym rozsądkiem, wykazuje swoją absurdalność również w praktyce. Dopiero na skutek wielokrotnych pism, monitów i prośb, udało się uzyskać od niektórych podmiotów wyznaczonych przez Pana Marszałka przedmiotowe opinie. Spotykaliśmy się jednak wprost z

wypowiedziami, że dany podmiot nie jest zainteresowany sprawą, bądź też że zbiera się raz na pół roku - w zw. z czym wydanie opinii jest niemożliwe. To z kolei powoduje niemożliwość zrealizowania wezwania Pana Marszałka do uzupełnienia braków. Wobec tego twierdzenie, że obowiązkiem Komitetu jest nie tylko skierowanie projektu do tych podmiotów /co zostało w naszym wypadku wykonane jeszcze przed złożeniem projektu/, ale wyegzekwowanie odpowiedzi - tchnie złą wiarą i do prawdy trudno oprzeć się podejrzeniu, że nie jest wynikiem prawniczych zabiegów w postaci dokonywania wykładni przepisów, ale jest po prostu motywowane politycznie.

W tej sytuacji w zał. przedkładamy opinie uzyskane od:

- 1/ Naczelnej Rady Lekarskiej
- 2/ Krajowej Rady Transplantacyjnej
- 3) Prokuratora Generalnego

Jednocześnie przedkładamy korespondencje obrazującą, że uzyskanie innych wymaganych opinii jest po prostu niemożliwe, a to:

- 1/ Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych była proszona w dniu 27.01.09r. o opinie dotyczącą projektu złożonego przez nasz Komitet. Po miesiącu, w dniu 26.02.09r. wysłaliśmy pocztą pierwsze pismo ponagląjące . Następne pismo ponagląjące wysłaliśmy pocztą i faksem w dniu 3 marca br. Jednak nie otrzymaliśmy żadnej odpowiedzi z Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych.

W zw. z powyższym zachęcamy Pana Marszałka do powtórnego przemyślenia sprawy i uznania poprzednio określonego stanowiska prawnego za bezpodstawnie nadmiernie represyjne i tamujące w istocie organizacjom społecznym konstytucyjne uprawnienia do działania. Skoro bowiem nie ma jasnych kryteriów dla określenia, która podmioty mają być konsultowane, a co jeszcze ważniejsze, żadna procedura nie określa, jak przymusić je do zajmowania tych stanowisk - bezpodstawnie jest przerzucanie konsekwencji tej niemożności na Komitet. Jeżeli Pan Marszałek sądzi inaczej, już z racji zajmowanego stanowiska jawi się być osoba jak najbardziej odpowiednią by podjąć stosowne działania legislacyjne dla doprecyzowania przepisów i zlikwidowania skandalicznego stanu rzeczy gdy uchwała Regulamin Sejmu wymaga od szarych obywateli więcej, niż od posłów!

W tym stanie rzeczy wnosimy o:

- 1/ Zarejestrowanie komitetu wobec empirycznego wykazania, że zrobiliśmy naprawdę wszystko dla zrealizowania wymogów Pana Marszałka /które od początku uważaliśmy za nieuzasadnione/. ewentualnie:

2/ Przedłużenie /na podst. art. 166 kpc/ określonego terminu na uzupełnienie wniosku przez złożenie opinii na dalszy okres w którym wskazane przez Pana Marszałka /naszym zdaniem arbitralnie/ podmioty, miałyby się wypowiedzieć. W tym wypadku prosimy jednak o prawną wykładnię tego, jakimi środkami mamy zmusić wskazane przez Pana Marszałka podmioty do działania.

Do wiadomości:

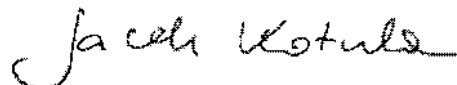
- 1/ Media.
- 2/ Parlamentarzyści.
- 3/ Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia.

Załączniki:

- 1/ Opinia Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej z 13.02.09r. nr 12/09/P-V
- 2/ Opinia Krajowej Rady Transplantacyjnej z 04.03.09r.
- 3/ Opinia Z-cy Prokuratora Generalnego z dnia 09.03.09r.
- 4/ Pismo do Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych z 26.01.09r. z prośbą o wyrażenie opinii,
- 5/ Pismo ponagląjące do Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych , Prokuratora Generalnego i Krajowej Rady Transplantacyjnej z 25.02.09r. z prośbą o wyrażenie opinii,
- 6/ Pismo ponagląjące do Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych z 03.03.09r. z prośbą o wyrażenie opinii ,
- 7/ Potwierdzenie nadania pism na pocztę oraz przesłania pisma faksem.

Z poważaniem,

Jacek Kotula

Przewodniczący Komitetu

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI
ZASTĘPCA PROKURATORA
GENERALNEGO
PR I 024-15/09

Warszawa, dnia 9-03-2009 r.

Pan

Jacek Kotula

Przewodniczący

Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej
o Zmianie Ustawy z dnia 6 czerwca
1997 r. Kodeks Karny /Dz.U. nr 88,
poz. 553 z późn. zm./

ul. Kościuszki 8

35-029 Tyczyn,

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 lutego 2009 roku, dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks Karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.) w zakresie penalizacji zapłodnienia in vitro, eksperymentu na embrionach oraz handlu embrionami, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze (t. jedn. Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam opinię w przedmiocie proponowanej nowelizacji.

Projekt przewiduje, poprzez dodatnie art. 160a k.k., wprowadzenie karalności zachowań polegających na:

- doprowadzeniu do zapłodnienia ludzkiej komórki jajowej poza organizmem matki,

- dokonywaniu eksperymentów na embrionach powstałych w związku z procesem zapłodnienia in vitro,
- handlu embrionami powstałymi w związku z procesem in vitro.

W uzasadnieniu wskazuje się na naruszenie godności i praw człowieka w związku z dopuszczeniem zabiegów in vitro oraz brakiem regulacji w tym zakresie. Projektodawcy przyjęli założenie, że znajdowanie się organizmu ludzkiego w fazie embrionalnej poza ciałem matki stanowi dla niego zawsze bezpośrednie zagrożenie życia. Stwierdzono, bez powoływania się na jakiegokolwiek dane statystyczne czy wyniki badań lub analiz, że w związku z zapłodnieniem in vitro dochodzi do wielu „bulwersujących nadużyć moralnych”.

Analiza projektu ustawy oraz jego uzasadnienia prowadzi do wniosku, że w świetle obowiązujących przepisów, propozycje w nim zawarte są co najmniej przedwczesne i mogą budzić wątpliwości.

Projekt jako przedmiot ochrony wskazuje „embriony”, które powstają na skutek zapłodnienia ludzkiej komórki jajowej poza organizmem matki, zamienne określane w uzasadnieniu projektu jako „ludzkie zarodki” bądź też „organizm ludzki w fazie embrionalnej”.

Z powołanego powyżej uzasadnienia projektu wynika, że jego autorzy traktują embrion (zarodek, zapłodnioną ludzką komórkę) jako człowieka będącego dzieckiem poczętym. Wskazuje na to w szczególności powołanie się na naruszenie praw człowieka i jego godności poprzez czyny, których penalizację się proponuje.

W związku z powyższym stwierdzić należy, iż aktualnie obowiązujące przepisy w art. 157a § 1 k.k. przewidują karalność zachowań polegających na powodowaniu obrażeń ciała dziecka poczętego lub rozstrój zdrowia zagrażający jego życiu, co przy założeniu zgodnym z intencją projektodawców, zakresem swoim obejmuje penalizację czynu określonego w projektowanym art. 160a § 2 k.k. Zwrócić należy jednocześnie uwagę, że treść proponowanej normy art. 160a

§ 2 k.k. powoduje szereg wątpliwości interpretacyjnych z uwagi na użycie pojęcia „eksperymentu na embrionach”. Wskazać należy bowiem na treść art. 27 k.k. przewidującego kontratyp dozwolonego ryzyka eksperymentu oraz przepisy art. 21-29 ustawy z dnia 5 grudnia 1995 roku o zawodach lekarza i dentysty (Dz. U z 2008 r. Nr 136 poz. 857), określające warunki eksperymentu medycznego. Wprowadzenie zakazu jakiegokolwiek eksperymentu na embrionach, obwarowanego sankcją karną, jest sprzeczne z aktualnie obowiązującymi przepisami w tym zakresie i stanowi co najmniej niespójność legislacyjną.

Treść projektowanego przepisu art. 160a § 3 k.k., przy uwzględnieniu założeń opisanych w uzasadnieniu projektu, również musi budzić zastrzeżenia. Uznanie bowiem embrionu za dziecko poczęte, a w następstwie za człowieka, prowadzi do wniosku, iż zachowania polegające na handlu embrionami powinny realizować znamiona przestępstwa handlu ludźmi określonego w art. 253 § 1 k.k. Przyjęcie odrębnego typu czynu zabronionego dotyczącego handlu embrionami, powinno być poprzedzone zdefiniowaniem pojęć w tym zakresie oraz w inny sposób uzasadnione. Podkreślić należy, że rozważania, krytycznie oceniające propozycję treści przepisu art. 160 a § 3 k.k. nie negują poglądu, zgodnie z którym zachowania polegające na handlu zarodkami ludzkimi lub gametami należy ocenić w sposób zdecydowanie naganny, uzasadniający reakcję prawną – karną, która jednak powinna być poprzedzona odpowiednimi regulacjami, w zakresie innych dziedzin prawa dotyczących zasad ochrony zarodka ludzkiego, w tym zdefiniowania podstawowych pojęć i procedur medycznych w tym zakresie.

W świetle obowiązującego prawa wątpliwości budzi również treść proponowanego art. 160a § 1 k.k.

Jednym z podstawowych warunków odpowiedzialności karnej jest wyższa niż znikoma społeczna szkodliwość czynu zabronionego (art. 1 § 2 k.k.). Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości składają się natomiast rodzaj i charakter

naruszonego dobra prawnego, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych regul ostrożności i stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 k.k.).

Czyn polegający na doprowadzeniu do zapłodnienia komórki jajowej poza organizmem matki, określany zbiorczym pojęciem zapłodnienia *in vitro*, ma na celu spowodowanie poczęcia dziecka, a tym samym służy powstaniu życia, które jest fundamentalnym dobrem człowieka podlegającym ochronie. Oprócz przepisów ustaw, w tym szeregu regulacji o charakterze prawno - karnym, mających na celu ingerencję w sytuacji, gdy życie lub zdrowie ludzkie jest zagrożone, podlega ono bezpośredniej ochronie na podstawie Konstytucji RP, która w art. 38 stwierdza, że Rzeczypospolita Polska zapewnia każdemu człowiekowi prawną ochronę życia.

Niezależnie od braku jednolitego stanowiska nauki, w szczególności medycyny i etyki w przedmiocie oceny zapłodnienia *in vitro*, jako metody leczenia bezpłodności, wątpliwości budzi stanowisko, zgodnie z którym doprowadzenie do zapłodnienia *in vitro* stanowi czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest wyższa od znikomej, co uzasadniałoby jego karalność w sposób proponowany przez projektodawcę. Wskazać ponadto należy, że w społeczeństwie dominuje przekonanie o dopuszczalności tej metody jako, wynikającego z postępu medycyny, sposobu na uzyskanie rodzicielstwa przez osoby, które z przyczyn zdrowotnych nie mogą posiadać dziecka w drodze naturalnej.

Warto zauważyć, że istniejący stan prawny, a także judykatura – w zakresie odnoszącym się do ochrony dziecka poczętego – jednoznacznie stoi na stanowisku nadrzędności wartości, jaką niesie powstające życie człowieka, czemu również służy metoda *in vitro*.

Wystarczy powołać tok rozumowania przedstawiony w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 maja 1997 r. sygn. K 26/96 (OTK ZU z 1997 r. Nr 2, poz. 19) oraz preambułę ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o plano-

waniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z 1993 r. Nr 17, poz. 78 ze zm.).

Wskazać należy ponadto, iż aktualnie trwają prace powołanego przez Prezesa Rady Ministrów Zespołu do Spraw Konwencji o Ochronie Człowieka i Godności Istoty Ludzkiej w odniesieniu do zastosowań biologii i medycyny: Konwencji o prawach człowieka i biomedycyny, mającego na celu m.in. analizę stanu prawnego w zakresie objętym Konwencją Biomedyczną oraz wypracowanie kierunków zmian ustawodawstwa polskiego w tym zakresie.

W wyniku dotychczasowych prac Zespołu opracowano w dniu 28 października 2008 roku Raport, w którym w części IV zawarto Rekomendacje Zespołu dotyczące regulacji związanych z ochroną zarodka ludzkiego, dawstwa gamet, wspomaganej prokreacji i klonowania terapeutycznego (www.kprm.gov.pl).

Warto podkreślić, że członkowie Zespołu, pomimo rozbieżnych poglądów, w wielu omawianych kwestiach zgodnie stwierdzili, że:

- zagadnienia związane z wspomaganą prokreacją wymagają regulacji ustawowych,
- procedury wspomaganej prokreacji mogą być wykonywane jedynie w ośrodkach, które uzyskały odpowiednią licencję,
- działalność tych ośrodków powinna być poddana nadzorowi i kontroli ze strony centralnego podmiotu (ewentualnie podmiotów) powołanych na mocy ustawy,
- należy zakazać tworzenia zarodka z gamet ludzkich dla celów naukowych,
- należy zakazać ingerencji w linię komórek rozrodczych człowieka,
- należy zakazać handlu zarodkami ludzkimi i gametami,
- należy wprowadzić odpowiednie sankcje związane z powyższymi zasadami.

W zależności od wypracowanych ustrojowych rozwiązań i przyjętych zmian ustawodawczych w związku z procesem wdrażania Konwencji o Ochro-

nie Człowieka i Godności Istoty Ludzkiej w odniesieniu do zastosowań biologii i medycyny, Konwencji o prawach człowieka i biomedycyny, dotyczącej jak wskazano powyżej również zagadnień zapłodnienia in vitro, możliwe będzie podjęcie decyzji o ewentualnym wprowadzeniu regulacji karnych w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku

ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
Jerzy Szymański
Jerzy Szymański

P.T. Jacek Kotula
Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
o Zmianie Ustawy z dnia 6.06.1997r.-
Kodeks Karny (Dz. U. Nr 88, poz.553 z późn.zm.)
ul. Kościuszki 8
36-020 Tyczyn

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 26 stycznia 2009r. przedstawiamy opinię Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych w powyższej sprawie:

Zapis proponowanej zmiany w Kodeksie karnym jest w obecnej sytuacji bezprzedmiotowy z uwagi na fakt, że trwają w Sejmie prace nad ustawą bioetyczną i zmiany proponowane w Kodeksie Karnym powinny być z tą ustawą skorelowane, aby uniknąć podwójnej sprzecznej ze sobą regulacji.

Ponadto proponowana regulacja nie jest spójna z art.7 ustawy z dnia 7.01.1993r o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. nr 17 poz. 78 ze zm.) gdyż już wprowadza do Kodeksu karnego w art. 23 b §1 zapis, że dziecko poczęte nie może być przedmiotem działań innych niż te, które służą ochronie życia i zdrowia jego lub jego matki z wyjątkiem czynności określonych w § 2.

Naczelna normą postępowania diagnosty laboratoryjnego jest dobro osoby ludzkiej, z zasady tej wynika powinność poszanowania godności człowieka, które winno być chronione zarówno w odniesieniach indywidualnych, jak i społecznych. Diagnosta laboratoryjny ma prawo zgodnie z § 24 Kodeksu Etyki Diagnosty Laboratoryjnego (załącznik do uchwały nr 4/2006 NKZDL z dnia 13 stycznia 2006r) w sytuacji zaistnienia konfliktu z własnym sumieniem odmówić wzięcia udziału w powierzonych mu czynnościach jednocześnie i niezwłocznie informując o tym zainteresowanych oraz swoich przełożonych.

Z poważaniem

Prezes
Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych

(-) Henryk Owczarek

PREZES
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
Konstanty Radziwiłł

NRL/ZRP/EJ/100/49N/2009

Warszawa, dnia 16.02.2009 r.

Pan
Jacek Kotula
Komitet Inicjatywy „Contra in Vitro”
ul. Kościuszki 8
36-020 Tyczyn

Stanisław Porcie,

W związku z pismem z dnia 26 stycznia 2009r., przy którym został nadestany projekt ustawy zmieniającej ustawę Kodeks karny, przesyłam stanowisko nr 12/09/P-V Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 13 lutego 2009r.

Z poważaniem
K. Radziwiłł

STANOWISKO Nr 12/09/P-V
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ

z dnia 13 lutego 2009r.

w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę kodeks karny

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej, po zapoznaniu się z projektem ustawy zmieniającej ustawę kodeks karny, nadesłanym przez Komitet Inicjatywy Ustawodawczej o Zmianie Ustawy z dnia z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny, z dnia 26 stycznia 2009 r., zajmuje następujące stanowisko wobec nadesłanego projektu.

Przedstawiony projekt ustawy należy zaopiniować negatywnie.

Sprawa dopuszczalności procedury zapłodnienia pozaustrojowego (in vitro) jest obecnie przedmiotem szeroko zakrojonej debaty społecznej. W dyskusji tej przeważa pogląd, że sprzeciw wobec stosowania metody in vitro ma raczej charakter światopoglądowy, stąd regulowanie stosowania tej metody poprzez jej penalizację nie wydaje się właściwe.

Ponadto należy podnieść, że kwestie dokonywania eksperymentów z udziałem człowieka w stadium embrionalnym reguluje Kodeks Etyki Lekarskiej, natomiast ustawa z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów zawiera przepisy karne dotyczące handlu komórkami i tkankami (Dz.U. Nr 169, poz.1411), co zdaniem Prezydium obejmuje także handel embrionami.

SEKRETARZ

Mariusz Janikowski

PREZES

Konstanty Radziwiłł

SZEF
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 29 czerwca 2009 r.

BPSP-020-4(15)/09

Pan
Bronisław KOMOROWSKI
Marszałek Sejmu

Uprzejmie informuję, iż po wniesieniu w dniu 15 czerwca 2009 r. do Marszałka Sejmu, przez Pełnomocnika Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej o Zmianie Ustawy – Kodeks Karny, projektu ww. ustawy wraz z załączonym wykazem podpisów obywateli udzielających poparcia przedłożonemu projektowi, Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych sprawdziło czy projekt jest tożsamy z projektem przyjętym przez Pana Marszałka postanowieniem z dnia 20 marca 2009 r. oraz czy została złożona wymagana liczba podpisów.

Na podstawie § 8 ust. 2 zarządzenia Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 25 września 2000 r. w sprawie określenia trybu postępowania w Kancelarii Sejmu dotyczącego inicjatywy ustawodawczej obywateli powołano zespół liczący do sprawdzenia prawidłowości złożonych podpisów. Zespół w dniach od 16 do 23 czerwca br. dokonał następującego ustalenia: wykaz podpisów obywateli zawiera 17469 stron znajdujących się w 36 teczkach; ogółem zweryfikowano 109616 podpisów znajdujących się na pierwszych 12000 stron (24 tecki), z których 104870 uznano za złożone prawidłowo, natomiast 4746 podpisów złożono wadliwie. Wobec powyższego uznać należy, że spełniony został wymóg złożenia co najmniej 100000 podpisów osób udzielających poparcia projektowi ustawy.

Przy sprawdzaniu prawidłowości udzielenia poparcia projektowi ustawy badano czy dostarczone wykazy podpisów spełniają wymogi zawarte w art. 9 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwanej dalej „ustawą”, tj. czy zawierają: imię (imiona), nazwisko, adres zamieszkania (ze wskazaniem nazwy miejscowości, nazwy ulicy, numeru domu oraz numeru mieszkania), a także numer ewidencyjny PESEL i podpis osoby udzielającej poparcia projektowi ustawy. Ponadto sprawdzano, czy każda strona wykazu zawiera nazwę Komitetu oraz tytuł projektu ustawy, której obywatel udziela poparcia.

Na podstawie przeprowadzonych czynności ustalono, iż projekt wraz załączonymi wykazami podpisów został złożony w przewidzianym ustawą terminie, treść przedłożonego projektu nie została zmieniona w stosunku do projektu przyjętego przez Pana Marszałka w dniu 20 marca 2009 r., do projektu załączono wymaganą liczbę prawidłowo złożonych podpisów osób udzielających poparcia projektowi ustawy. Wobec powyższego, zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy, istnieje podstawa do skierowania projektu ustawy do pierwszego czytania w Sejmie i zawiadomienia o tym Pełnomocnika Komitetu.

z powrotem

W. Fidelus
Wanda Fidelus-Ninkiewicz

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

BPSP-020-4(14)/09

Warszawa, 13 czerwca 2009 r.

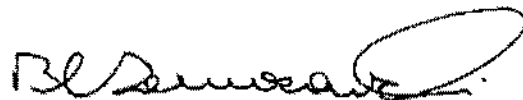
Pan
Jacek KOTULA
Pełnomocnik
Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej
o Zmianie Ustawy – Kodeks Karny

Szanowny Panie

Zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) zawiadamiam, że wniesiony w dniu 15 czerwca projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny zostanie skierowany do pierwszego czytania w Sejmie.

Jednocześnie pragnę nadmienić, iż w myśl art. 14 ust. 1 ustawy w pracach nad projektem ustawy Komitet reprezentuje przedstawiciel lub osoba uprawniona do jego zastępstwa, powołana w trybie określonym w art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Łoni wprawy nacunlu

Bronisław Komorowski

Warszawa, 7 lipca 2009 r.

BAS-WAL-1410/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – Jacek Kotula) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 ze zmianami). Projektowane zmiany mają na celu penalizację następujących czynów: doprowadzenia do zapłodnienia komórki jajowej poza organizmem matki (zapłodnienie in vitro), dokonywania eksperymentów na embrionach powstałych w taki sposób oraz handlu tymi embrionami.

Zgodnie z art. 2 projektu, ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Materia, której dotyczy projekt jest objęta zakresem regulacji dyrektywy 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich (Dz. Urz. UE L 102 z 7.4.2004, str. 48; Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 8, str. 291; dalej: dyrektywa 2004/23/WE).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Dyrektywa 2004/23/WE nie obejmuje penalizacji czynów wymienionych w projekcie ustawy ani wysokości kar. Postanowienia dyrektywy 2004/23/WE regulują jednak kwestię zakazu dokonywania zapłodnienia in vitro, eksperymentów na embrionach czy handlu embrionami. Art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/23/WE stanowi, że dyrektywa nie wpływa na decyzje państw członkowskich zabraniające oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania,

konserwowania, przechowywania, dystrybucji lub stosowania dowolnego rodzaju tkanek lub komórek ludzkich pochodzących od dowolnego gatunku, w tym jeżeli decyzje te dotyczą przywozów tego samego rodzaju tkanek lub komórek ludzkich.

Projekt ustawy jest zgodny z postanowieniami dyrektywy 2004/23/WE.

4. Konkluzje

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 7 lipca 2009 r.

BAS-WAL-1411/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia, czy obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – Jacek Kotula) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zmierza do wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 ze zmianami). Projektowane zmiany mają na celu penalizację następujących czynów: doprowadzenia do zapłodnienia komórki jajowej poza organizmem matki (zapłodnienie in vitro), dokonywania eksperymentów na embrionach powstałych w taki sposób oraz handlu tymi embrionami.

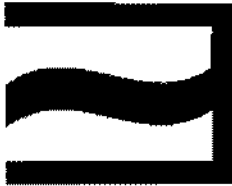
Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

NACZELNA IZBA PIEŁĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

NIPiP/NRPiP/DM/0055/237/09

Warszawa, 19 sierpnia 2009 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 14 lipca 2009 r. (PS-120/09) dotyczącego zgłaszania uwag do obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny, Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych stoi na stanowisku, iż całkowity zakaz zapłodnień „in vitro” jest zbyt rygorystyczny. Jedną z metod leczenia bezpłodności w nowoczesnej medycynie jest właśnie zapłodnienie „in vitro” i pozbawianie tej możliwości kobiet, które wykorzystywały już wszystkie inne możliwości jest zbyt daleko posunięte.

W nawiązaniu do pisma z dnia 14 lipca 2009 r. (PS-121/09) dotyczącego zgłaszania uwag do poselskiego projektu ustawy o ochronie genomu ludzkiego i embrionu ludzkiego Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych uważa, iż projekt jest bardzo obszerny i poruszający wiele zagadnień, uniemożliwiający obrót gametami i sztuczne tworzenie embrionów ludzkich oraz bardzo restrykcyjny w odniesieniu do zapłodnienia in vitro. Ponieważ metoda ta jest sposobem na uzyskanie rodzicielstwa przez osoby, które z przyczyn zdrowotnych nie mogą posiadać dziecka w sposób naturalny, należy podjąć na nowo dyskusję, czy należy stworzyć dla tych osób możliwość skorzystania z tej metody. W zaproponowanej wersji projekt jest do odrzucenia.

Ponadto w art. 62 powyższego projektu zaproponowano zmianę art. 23 obecnie obowiązującej ustawy z dnia ustawy z 5 lipca 1996 roku o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. 2001, Nr 57, poz. 602 z późn. zm.). W treści proponowanego zapisu pominięto natomiast zawarty w obecnie obowiązującej ustawie obowiązek pielęgniarki lub położnej powiadomienia przełożonego na piśmie o powstrzymaniu się od wykonania świadczenia zdrowotnego niezgodnego z jej sumieniem. Wskazane powyżej rozwiązanie budzi wątpliwości, gdyż nie zapewnia bezpieczeństwa pielęgniarce lub położnej podejmującej decyzję o powstrzymaniu się od wykonania świadczenia zdrowotnego niezgodnego z jej sumieniem. Obowiązujący każdą pielęgniarkę i położną Kodeks etyki zawodowej pielęgniarki i położnej Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje pielęgniarce lub położnej prawo do odmowy uczestnictwa w zabiegach i eksperymentach biomedycznych, które są sprzeczne z uznawanymi przez nią normami etycznymi. Nie wyłącza to natomiast stosowania rozwiązań prawnych zawartych w ww. ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej wskazujących na

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

NUMER KONTA: ING Bank On Line 64 1050 1038 1000 0022 9724 2147

L.dz. ....00-478 Warszawa, Al. Ujazdowskie 22, TEL.: (0-22) 626 58 61, 626 95 58, 626 83 82

Data wpływu 24.08.2009 FAX (0-22) 626 58 61, www.izbapiel.org.pl, e-mail: izba@izbapiel.org.pl

obowiązek pielęgniarki lub położnej powiadamiania przełożonego na piśmie o powstrzymaniu się od wykonania świadczenia zdrowotnego niezgodnego z jej sumieniem. Regulacje te mają bowiem na celu zapewnienie bezpieczeństwa pielęgniarce jak również pośrednio chronią pacjenta.

Z poważaniem

Elżbieta Garwacka - Czachor

Wiceprezes NRPiP

KRAJOWA RADA TRANSPLANTACYJNA

Warszawa 04.03.2009

Sz.P.
Jacek Kotula
Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
Contra in vitro
ul. Kościuszki 8
36-020 Tyczyn

Szanowny Panie,

Jak już wcześniej Pana informowałem, Krajowa Rada Transplantacyjna zbiera się kilka razy w roku, najbliższe posiedzenie jest planowane na koniec marca.

Ja nie podejmuję decyzji jednoosobowo w imieniu całej Rady. Z tego powodu proszę nie oczekiwać takiej opinii przed posiedzeniem KRT. Nie oczekiwałbym zresztą, aby KRT wyraziła jednoznaczne stanowisko w tak trudnej sprawie, tym bardziej, że nie zajmujemy się sprawą komórek rozrodczych. Sprawa ta nie znajduje się w kompetencjach KRT, nie została również objęta rzw. ustawą transplantacyjną (z 2005 roku), z której to komórki rozrodcze zostały wyłączone.

Dlatego nie podejrzewam, aby KRT w ogóle chciała zajmować się tym zagadnieniem, ale zdecydują wszyscy członkowie na najbliższym posiedzeniu.

Z wyrazami szacunku,

Prof. dr hab. Piotr Kaliciński
Przewodniczący KRT

